

บันทึก

เรื่อง หมิ่นยงยุทธวิชัยร้องขอให้ปรับวันราชการติดต่อกัน

๑. เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ส่งเรื่องหมิ่นยงยุทธวิชัย ร้องขอให้ปรับวันราชการติดต่อกันให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสนอความเห็น

ข้อเท็จจริงแห่งกรณีนี้มีดังต่อไปนี้

๒. หมิ่นยงยุทธวิชัยได้เข้ารับราชการทหาร (ในกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๓) เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ ครั้นเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๑ (ในชั้นนี้ไม่อาจจะทราบจากสำนวนเรื่องได้ว่าวันที่เท่าใดแน่) หมิ่นยงยุทธวิชัยก็ได้ถูกปลดออกจากราชการในขณะที่เป็นจ่านายสิบ เนื่องจากยุบเลิกกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๓

เมื่อถูกปลดออกจากราชการ หมิ่นยงฯ ได้รับเงินพิเศษจำนวนหนึ่ง ๑๕๐ บาท ซึ่งเท่ากับเงินเดือน ๓ เดือน ในเวลาที่หมิ่นยงฯ ถูกปลดออกจากราชการนี้ยังใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๕๖๑ อยู่ แต่หมิ่นยงฯ ไม่ได้รับพระราชทานบำเหน็จตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เพราะไม่ได้เป็นผู้ที่มีตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร ซึ่งมีอัตราเงินเดือนตั้งแต่นายร้อยขึ้นไป (มาตรา ๓)

๓. ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๔ กรมไปรษณีย์โทรเลขได้รับหมิ่นยงฯ เข้ารับราชการอีก ในขณะนั้นก็ยังใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ พุทธศักราช ๒๕๖๑ อยู่

โดยเหตุที่ได้ยกเอาข้อนี้ขึ้นมากล่าวไว้ในความเห็นแย้งในบันทึกของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ จึงควรจะต้องระลึกไว้ในที่นี้ว่า การกลับเข้ารับราชการในกระทรวงหนึ่งกระทรวงใด ซึ่งไม่ใช่กระทรวงเดิมนั้นหาทำให้อายุราชการของข้าราชการนั้นขาดไม่ติดต่อกันไม่ (ดูเรื่องพระยาพิชณแสน และขุนสาธุกิจกรณี ตามมติคณะรัฐมนตรีในหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๕)

๔. ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ และในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หมิ่นยงฯ ได้ขอร้องไห้ปรับวันราชการคราวแรกติดต่อกับวันราชการในปัจจุบันและแจ้งว่า พร้อมทั้งจะคืนเงินพิเศษที่ได้รับไว้

๕. กระทรวงการคลังไม่ยอมปรับวันราชการติดต่อกันให้

๖. เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์พิจารณาเรื่องนี้และมีความเห็นว่า ควรจะอนุญาตให้หมิ่นยงฯ ผู้ร้องทุกข์ได้ต่ออายุวันราชการและให้คืนเงินบำเหน็จ ๓ เดือนที่ได้รับไว้ ในทำนองเดียวกับเรื่องนายจำรูญไชยสอาด แต่ในเรื่องนี้มีกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นายหนึ่งมีความเห็นแย้ง

๗. คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการชุดที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว และขอเสนอข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

๘. ในเรื่องคำร้องของหมื่นยงฯ นี้ กระทรวงการคลังขัดข้องอย่างเดียวกับเรื่อง นายจำรูญ และยอมรับว่าเรื่องทั้งสองนี้คล้ายคลึงกัน (หนังสือที่ ๒๒๖๐๘/๒๔๗๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๔๗๙) โดยเหตุนี้ตามหลักก็จะต้องวินิจฉัยอย่างเดียวกัน

๙. แต่โดยที่มีข้อแตกต่างกันอยู่บ้างเล็กน้อย ซึ่งทำให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์สนใจ กล่าวคือ นายจำรูญ ได้ขอร้องให้รับวันราชการติดต่อกันเมื่อได้ใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๗๘ ใหม่แล้ว แต่เมื่อกลับเข้ารับราชการได้เกือบ ๒ เดือน จึงขอร้องขึ้นมา ส่วนหมื่นยงฯ นั้นได้ขอร้องให้นับวันราชการติดต่อกันอย่างเดียวกัน เมื่อได้ใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญใหม่แล้ว แต่นับแต่วันกลับเข้ารับราชการจนถึงวันขอร้องให้นับวันราชการติดต่อกันเกิน ๔ ปี

ปัญหามีว่า มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฉบับใหม่ในส่วนที่ว่าการต้องห้ามมิให้คืนบำเหน็จเกิน ๔ ปี นับแต่วันกลับเข้ารับราชการนั้น จะนำมาใช้บังคับในเรื่องหมื่นยงฯ ได้หรือไม่

๑๐. มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญใหม่นี้จะนำมาใช้ในเรื่องหมื่นยงฯ นี้ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติใหม่นี้ควรจะนำเอามาใช้แต่ในเรื่องคืนเงินบำเหน็จซึ่งจ่ายให้ตามกฎหมาย แต่ก็ได้ยอมรับกันทั่วไปว่า เงินที่ให้แก่หมื่นยงฯ นั้น เป็นเงินพิเศษ ซึ่งไม่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย

๑๑. ฉะนั้น เรื่องหมื่นยงฯ จึงควรได้รับคำวินิจฉัยทำนองเดียวกับเรื่องนายจำรูญ กล่าวคือ

- (ก) ควรอนุญาตให้นับวันราชการติดต่อกันได้
- (ข) ไม่จำเป็นต้องคืนเงินที่ได้รับไว้

(ลงชื่อ) วิจารณ์

หัวหน้ากองร่างกฎหมายลงนามแทน

คณะกรรมการกฤษฎีกา